

برای بدست آوردن وزن کلمات از سه حرف (ف ع ل) استفاده می‌کنیم
 بدین صورت که ابتدا هکده داده شده را به صورت حرف به حرف می‌نویسیم سپس زیر
 سه حرف اصلی هکده داده شده حوای کشیم و سه حرف اصلی (ف ع ل) را به ترتیب زیر
 سه حرف اصلی هکده داده شده در نظر قرار می‌دهیم در پایان حدود اقصائی هکده را به پایین انتقال
 داده وزن هکده بدست می‌آید.

خالِق ← ح ا ل ق
 - - - - -
 ف ا ع ل

مَنصُور ← م ن ص و ر
 - - - - -
 م ف ع و ر

نکته : علامت گذاری (حرکت گذاری) در وزن هکده خیلی مهم است.

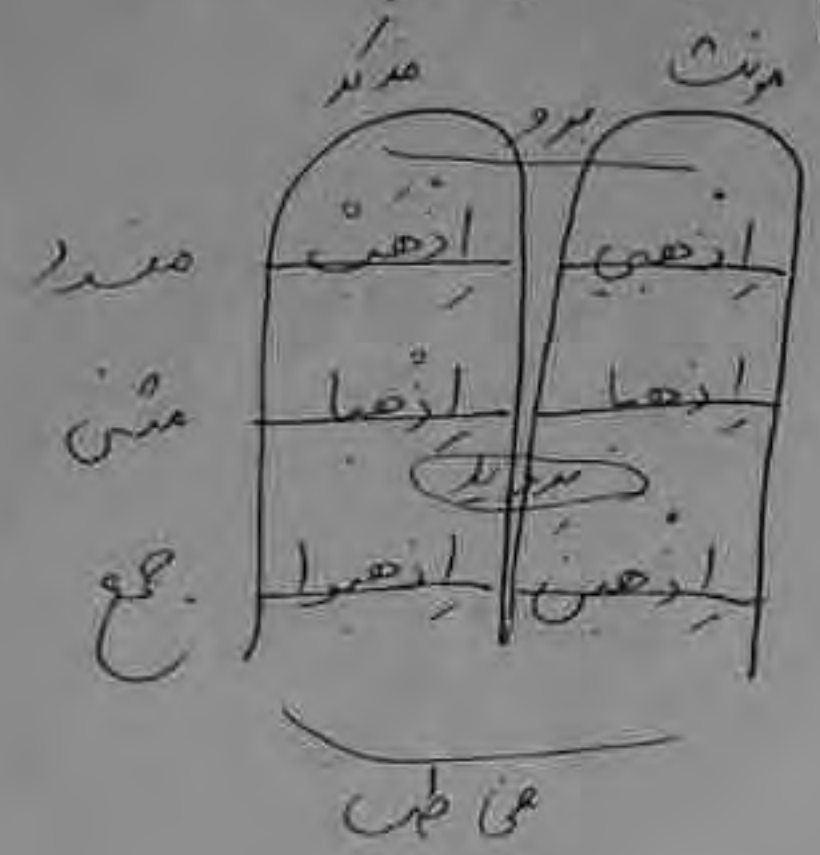
حرف زائد: حده برای غیر از حوز اصلی هکده را حرف زائد (اقصائی) می‌گویند.

مثال ناصر م ن ا ص ر
 - - - - -
 ا حرف اقصائی هکده ناصر است

حرف ت آوردن ایا (سومین حرف اگر بی باشد یا می گردد)
 سومین حرف اگر بی باشد یا می گردد

نقل امر
 حذف ن از اول فعل جزه صنفه ۱۲ (و-ا-ی = ک) ()
 مسائل بودن اول فعل در صورت ندانستن ن

الانفازن ← انفازن
 الانحتم ← انحتم
 الانحتم ← انحتم

نوعه سوال
 معانی فعل های زیر را بنویسید

اُخْرَجُوا ← خارج شوید
 اُرْجِعْ ← برگرد

در جای عالی فعل مناسب (امر) تدر اصدید

اندر الطالب - اُدْخَلَ - فی الصف (دخَلَ)

اسم
 مصدر -
 مثنی ان
 جمع مدبر دن
 جمع مینت ات
 جمع مکره -

مصدر معد در مخاطب

اسیر التلمذات - اُكْتَبْنَ - الدرس (كُتِبَ)

جمع مینت معنی طب

یا - اسیر - اسیر اول جمله با نذر مخاطب است
 اسیر - اسیر اول جمله با نذر مخاطب است

لا در اول فعل مضارع بدون حذف ت

حذف ن حذفت ۱۲ (و-ا-ی = کل)

معل نہیں } سوائے کہ در اول حذف ت نہ آئیں

تَذَهَبُ = لَا تَذَهَبُ

تَرَجَمُوا = لَا تَرَجَمُوا

تَنْقُرِينَ ← لَا تَنْقُرِينَ

تَرَجَعْنَ ← لَا تَرَجَعْنَ

حرفہ ۱۲

نمونہ سوال ۱

معنای فعل های زیر را بنویسید

لَا تَرَجَمُوا ← برنگردید

لَا تَسْتُرْتُ ← سوش

در جای حالی فعل نہیں مناسب قدر دهید

اَيُّهَا الطَّالِبَانِ لَا تَذَهَبَا إِلَى الْغَابَةِ (ذهب)

مثنی صورت مخاطب

يَا مُحَمَّدُ! لَا تَقْبُرْ مِنَ السَّارِعِ (عبر)

مفرد مذکر مخاطب

مفرد
مثنی ان
جمع مذکر دن
جمع مؤنث ات
جمع ملکر

اَيُّهَا وَاسِيْرًا يَا اَوَّلَ عِلْمٍ يَا مَرْدٍ مَخَاطِبُ اِيْت

اَيُّهَا اَيُّهَا اَيُّهَا اَيُّهَا اَوَّلَ عِلْمٍ يَا مَرْدٍ مَخَاطِبُ اِيْت

ماضی مثبت ← رُشِبَ نَفْل + علامت ذَهَبُوا ← ذَهَبَ + وا ← ماضی مثبت

ماضی منفی ← ما + نَفْل ماضی ما ذَهَبُوا ← نَفْل ماضی

می آید

مضارع ← حرف ات میاں + رُشِبَ نَفْل + علامت ذَهَبُوا ← ذَهَبَ + وا ← می آید

مضارع منفی ← لا + نَفْل مضارع بدون محذوم کردن لا ذَهَبُوا ← می آید

امر ← اُیَا اِ اِوَل نَفْل + محذوم کردن اُخْر نَفْل اُخْرَجَ ← خارج شد
اُذْهَبُوا ← بروید

نہی ← لا + نَفْل مضارع یا محذوم کردن اُخْر نَفْل اُخْرَجَ ← نروید

مستقبل (آئندہ) ← س یا سوف + نَفْل مضارع سید ذَهَبُ ← خواهد رفت
سوف ذَهَبُوا ← خواهد رفت

نفل ماضی استمراری ← حرف کان + نَفْل مضارع کان ذَهَبُ ← می آید
کانا ذَهَبُوا ← می آید

نکتہ: محذوم کردن یعنی حذف ن حذو صغیراً یا سائن بدان اُخْر نَفْل

فعل ماضی استمراری + فعل مضارع

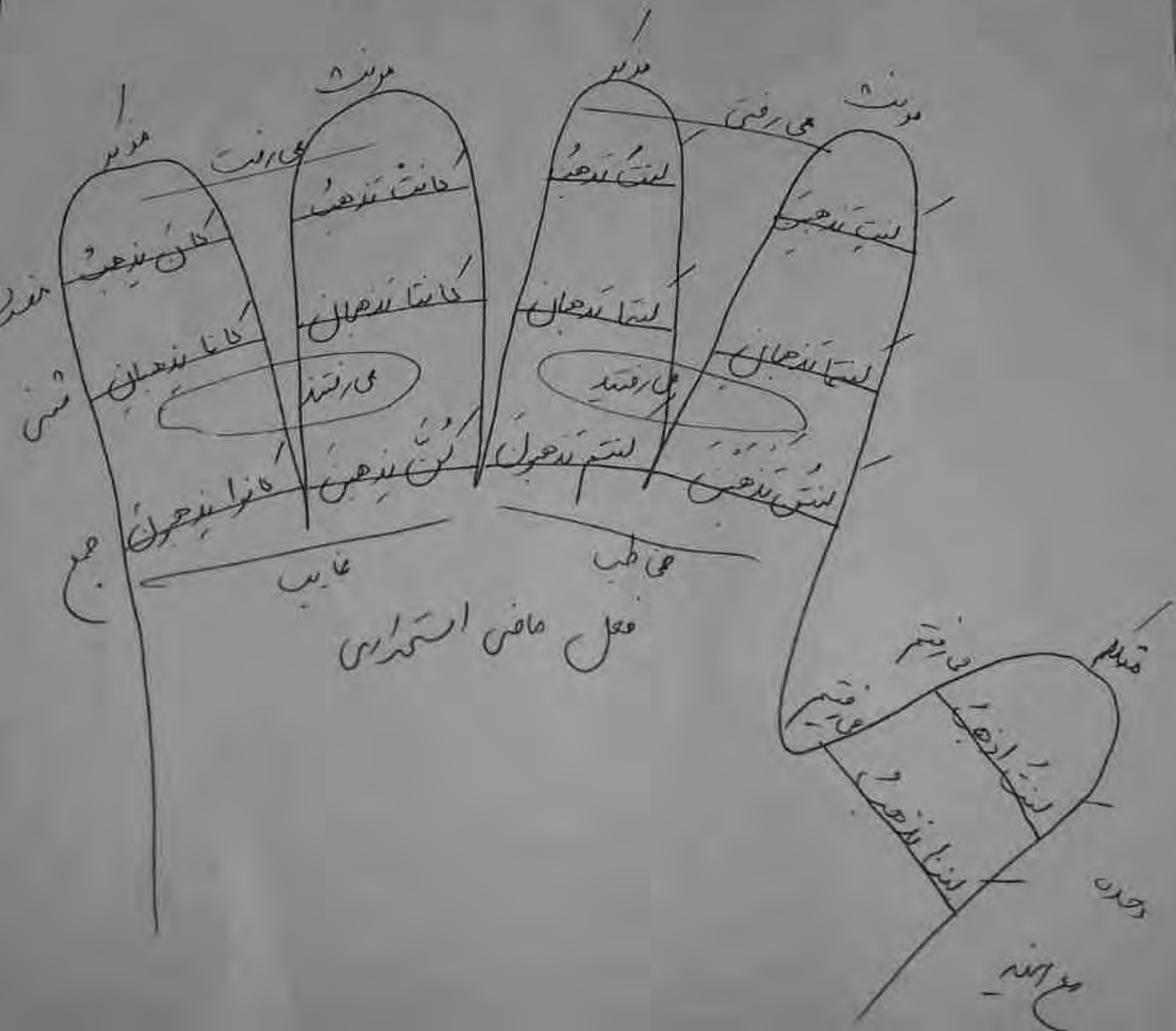
كان يذهب - كانا يذهبان - كانوا يذهبون

نکته مهم: کان حرفه در اول جمله و در وقت اسمی در فعل است قدر بگیرد همیشه معنی نوشته می شود حتی اگر فعل مضارع آن فاعلی یا جمع باشد در غیر این صورت اگر کان قبل از فعل مضارع باشد باید مطابق صیغه مضارع نوشته شود.

کان الطالبان يذهبان

کان يذهب الى المدرسة
مفرد مفرد

مفرد اسم (فعل) معنی

مترادف دو اسم کنار هم قرار میگیرند برای اینکه مفهوم ترکیب مورد نظر و معنی است یا اعمالی ثابت
که می باشد را به معنی ترکیب امانه کنیم اگر معنی دار موصوف و صفت (ترکیب وصفی) است
اگر معنی ندارد مضاف و مضاف الیه (ترکیب اعمالی) است

البيت جميل . جانهی زیبا . خانه زیبا است .
موصوف صفت
(ترکیب وصفی)

العاب كبرى . جنگلی بزرگ . جنگل بزرگ است .
موصوف صفت
(ترکیب وصفی)

نکته ① در ترکیب های متنی و جمع از حستد استفاده می کنیم . الحما صان عجلیان . دو کشور زیبا هستند .
موصوف صفت
(ترکیب وصفی)

نکته ② در ترکیب وصفی به اسم اول موصوف و به اسم دوم صفت می گویند .
موصوف صفت
(ترکیب وصفی)

نکته ③ اگر موصوف مفرد باشد باید صفت مفرد شود ، اگر موصوف متنی باشد باید صفت متنی شود ، اگر موصوف جمع باشد
صفت باید جمع باشد . الطالب صواب . الطالبان صوابان . الطلاب صوابون .
مفرد مذکر مفرد مذکر متنی مذکر متنی مذکر جمع مذکر جمع مذکر

نکته ④ اگر موصوف مذکر باشد صفت به صورت
مفرد مذکر مفرد مذکر متنی مذکر متنی مذکر جمع مذکر جمع مذکر
باید صورت باشد .
الطالبة ناجحة .
مفرد مؤنث مفرد مؤنث متنی مؤنث متنی مؤنث جمع مؤنث جمع مؤنث

مذکر بیان می شود و اگر موصوف مؤنث باشد صفت
الطالبة ناجحة .
مفرد مؤنث مفرد مؤنث متنی مؤنث متنی مؤنث جمع مؤنث جمع مؤنث

ترکیب اضافی (مضاف و مضاف الیه)

۵

این ترکیب از دو اسم تشکیلی می شود که اسم اول مضاف و اسم دوم مضاف الیه می گویند و برعکس ترکیب وصفی است یعنی اگر است یایی یا هستند را همانند کنیم و معنی ندهد، ترکیب مورد نظر اضافی (مضاف و مضاف الیه) است

صناعة الورق صنعت و رقیق
صنعت و رقیق است
مضاف مضاف الیه
(ترکیب اضافی)

نکته ۱) مضاف هیچگاه ال می نگردد و حرکت حرف آخر آن همواره می باشد

طلابت الجامعة دانشجو یان دانشگاه
مضاف مضاف الیه
(ترکیب اضافی)

~~دانشجویان دانشگاه~~
~~دانشجویان دانشگاه~~

نکته ۲) مضاف الیه ال می نگردد و حرکت حرف آخر آن همواره می باشد

مختبر المدرسية آزمونگاه مدرسه
مضاف مضاف الیه
(ترکیب اضافی)

~~آزمونگاه مدرسه~~
~~آزمونگاه مدرسه است~~

ساعت حامل : عدد عقربه بوجه به زبان عربی (اعداد تدریسی) + عدد تماماً مثال

الرابعة تماماً

السابعة والاربع

ساعت حامل + ربع : عدد عقربه بوجه به زبان عربی (اعداد تدریسی) + عدد والاربع

الثانية والنصف

ساعت حامل + نسیم : عدد عقربه بوجه به زبان عربی (اعداد تدریسی) + عدد والنصف

ساعت يد ربع مانده به ساعت حامل : عدد عقربه ای بود که سمت حامل شدن می رود را به زبان عربی (اعداد تدریسی)

الثامنة إلا ربعاً

می نویسیم بین عدد إلا ربعاً را می نویسیم

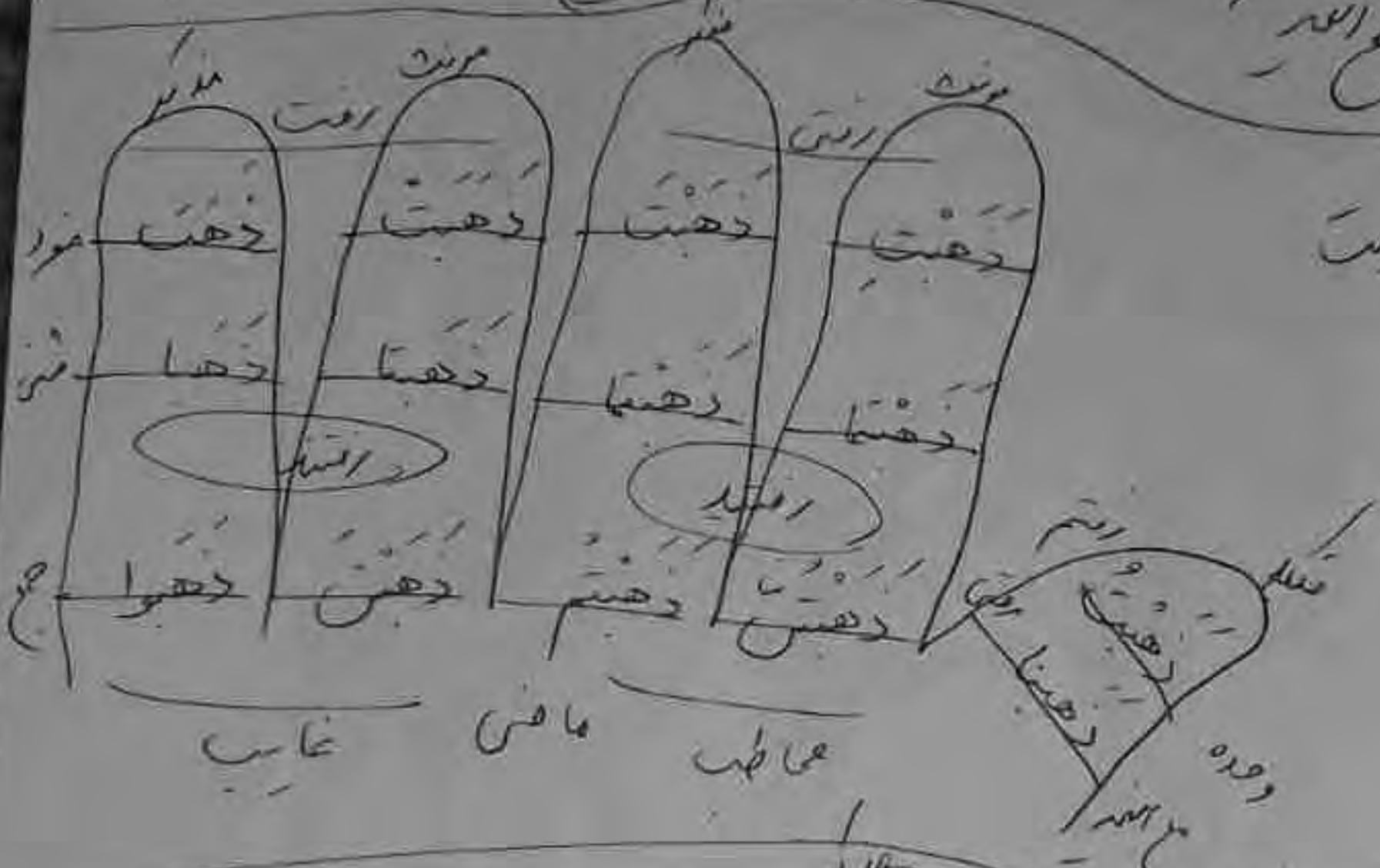
- اعداد تدریسی ① الأول (برای ساعت از الواحدة استفاده می کنیم) ② الثانية
- ③ الثالثة ④ الرابعة ⑤ الخامسة ⑥ السادسة ⑦ السابعة
- ⑧ الثامنة ⑨ التاسعة ⑩ العاشرة ⑪ الحادية عشرة ⑫ الثانية عشرة

نکته : برای نوشتن ساعت از اعداد تدریسی نوشت استفاده می کنیم در ضمن

به جای عدد (عدد الأول از الواحدة استفاده می کنیم)

ماضی ← $\frac{7}{2}$ + علامت

مضارع
حركات حان + $\frac{7}{2}$ + علامت

